

عنوان مقاله:

شناسایی خطر با یک ابزار خاص؛ ارزیابی ریسک و مدیریت حرکات تکراری

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 8، شماره 6 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

Ehsanollah احسان اله حبیبی - Associate Professor, Department of Occupational Health Engineering, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Azam اعظم حقی - MSc Student, Student Research Committee, Department of Occupational Health Engineering, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Peymaneh پیمانہ حبیبی - MSc Student, Student Research Committee, Department of Occupational Health Engineering, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Akbar اکبر حسن زاده - Lecturer, Food Security Research Center, Department of Health and Epidemiology, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: تا به امروز، کامل ترین روش ارزیابی ریسک حرکات تکراری در اندام های فوقانی، روش OCRA (Occupational repetitive actions) می باشد. این شاخص علاوه بر آنالیز به نسبت دقیق عوامل خطر مختلف نظیر تکرار حرکات، نیرو، وضعیت بدنی، عوامل اضافی و تاثیرگذار و دوره های بازگشت، می تواند جهت اقدامات پیشگیرانه بعدی مفید باشد. مطالعه حاضر با هدف شناسایی خطر ناشی از ریسک فاکتورهای حرکات تکراری در اندام های فوقانی با استفاده از شاخص OCRA در مشاغل صنایع دستی استان اصفهان انجام گرفت. روش ها: در این مطالعه مقطعی، تلفیقی از چهار روش جمع آوری اطلاعات شامل روش مشاهده ای، مصاحبه، پرسش نامه Nordic و شاخص فعالیت های تکراری شغلی (OCRA) استفاده گردید. قلم زنی برجسته، قلم زنی مشبک، قلم زنی ساده، قلم کاری، میناکاری، کاشی کاری، تذهیب، خاتم کاری، مسگری و مینیاتور، مشاغل صنایع دستی موجود در شهر اصفهان را تشکیل می دهند. جامعه هدف شامل ۹۴ نفر مرد بودند که به صورت تصادفی انتخاب گردیدند. جهت شناسایی خطر از پرسش نامه Nordic و جهت ارزیابی ریسک و مدیریت حرکات تکراری از شاخص OCRA استفاده گردید که در مجموع برای دست راست ۹۴ وظیفه و برای دست چپ نیز ۹۴ وظیفه مورد بررسی قرار گرفت. برای تحلیل داده ها از آزمون های آماری Chi-square، Independent-t، Kruskal-Wallis و آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد. یافته ها: اختلاف معنی داری بین میانگین شاخص OCRA در ۱۰ شغل پیش گفت ($P < 0.01/0$) مشاهده گردید که این بیانگر پذیرش وجود ارتباط معنی دار بین سطح شاخص OCRA و نوع شغل ($P < 0.01/0$) می باشد. در این مشاغل سطح ریسک در دست راست به طور معنی داری بیشتر از دست چپ بود ($P < 0.01/0$)، که نشان دهنده عدم برابری شاخص OCRA در دست چپ و راست است. نتیجه گیری: میزان شیوع علایم اختلالات اسکلتی-عضلانی در کارگران مشاغل صنایع دستی مورد مطالعه بالا است. همچنین، سطح اقدام اصلاحی که بر اساس روش OCRA به دست آمد، گویای آسیب زا بودن شرایط و محیط کار در این حرفه است. بالاترین نمرات شاخص OCRA مربوط به وظیفه شغلی قلم زنی ساده ارزیابی شد و مشاغل خاتم کاری، قلم زنی برجسته، مسگری، قلم زنی مشبک، میناکاری، کاشی کاری، مینیاتور، تذهیب و قلم کاری به ترتیب در رتبه های ریسک پایین تری قرار گرفتند ($P < 0.01/0$). واژه های کلیدی: شاخص OCRA، اختلالات اسکلتی-عضلانی، صنایع دستی

کلمات کلیدی:

